

Dosarul nr. 1ra-2251/21
1-18185453-01-1ra-17122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Turcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Devder Djuljeta*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Natalia XXXXX, născută la XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 17.08.2018 – 11.08.2021;
instanța de apel: 07.09.2021 – 28.09.2021;
instanța de recurs: 17.12.2021 – 12.05.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 august 2021, **Ciobanu Natalia** a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2** (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Termenul de probă urmând a fi calculat din momentul adoptării sentinței – 11 august 2021.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Ciobanu Natalia, la 30 mai 2017, aproximativ la orele 16:30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe terenul de joacă din curtea blocului locativ situat pe str. Alba Iulia 204 din

mun. Chișinău, pe ascuns a sustras de lângă un copac din preajma terenului, un telefon mobil de model „HTC M8” de culoare neagră la preț de 12 000 lei, în care era activată cartela SIM cu nr.XXXXX, care se afla într-o husă din piele de culoare neagră, la preț de 200 lei.

Prin urmare, cauzându-i părții vătămate Plămădeală Oxana o daună materială în proporții considerabile.

Astfel, acțiunile inculpatei Ciobanu Natalia au fost încadrate juridic în prevederile art.186 alin.(2), lit. d) Cod penal, după semnele calificative – „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, *Cristina Novac*, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatei Ciobanu Natalia, recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În susținerea argumentelor invocate în apel, acuzarea a menționat că prima instanță, la stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de pericolul social al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, a remarcat că inculpata Ciobanu Natalia nu s-a prezentat nici la o ședință de judecată a primei instanțe, fiind dispuse investigații în vederea stabilirii locului aflării acesteia, inculpata nu a reparat și nici măcar nu a încercat să repare prejudiciul cauzat părții vătămate.

Prin urmare, a reiterat că circumstanțele reale și personale, reținute în sarcina inculpatei Ciobanu Natalia, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art. 61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acesteia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, iar aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare, cu atât mai mult că inculpata s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, fiind anunțată în căutare, iar locul aflării acesteia nu a fost identificat până la moment.

3.2. Avocatul *Ulinici Mariana* în numele inculpatei Ciobanu Natalia, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cererii de apel, apărarea a menționat că nu a fost confirmată vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii încriminate, astfel, urmând a fi emisă o hotărâre de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul examinării cauzei, au fost admise încălcări ale prevederilor art. art. 19, 254 Cod de procedură penală, art.6 § 1 CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, a fost respins ca depus peste termen, apelul declarat de către avocatul Ulinici Mariana în numele inculpatei, iar apelul declarat de către procuror a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a enunțat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2), lit. d) Cod penal, care a fost dovedită prin probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume: declarațiile inculpatei Ciobanu Natalia; declarațiile părții vătămate Plămădeală Oxana; ordonanța de ridicare și procesul-verbal de examinare a mijloacelor materiale de probă din 17 aprilie 2018, și anume a informației privind apelurile efectuate de la telefonul mobil de model „HTC M8”, în care era activată cartela SIM a părții vătămate cu nr.XXXXX, stabilindu-se IMEI-ul XXXXX; ordonanța de ridicare și procesul-verbal de examinare a mijloacelor materiale de probă, și anume a informației privind apelurile efectuate de la telefonul mobil de model „HTC M8” cu IMEI-ul XXXXX, stabilindu-se că acesta a fost utilizat de către abonatul cu nr.0XXXXX care aparține învinuitei Ciobanu Natalia.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatei pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a reiterat că prima instanță just i-a aplicat acesteia o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea inculpatei, lipsa antecedentelor penale, caracterizarea pozitivă, gradul pericolului social al faptelor incriminate, dar și circumstanțele atenuante.

Cu referire la argumentul invocat de către acuzare privind aplicarea unei pedepse prea blânde inculpatei, or doar aplicarea unei pedepse privative de liberate va atinge scopul pedepsei penale, instanța de apel a notat că prima instanță întemeiat a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatei, la formarea unei atitudini pozitive a acesteia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire social și principiile morale. De altfel, inculpata Ciobanu Natalia a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior nu a fost condamnată, este la prima sa abatere, prin urmare, este necesar de a-i fi acordată posibilitatea acesteia să îndreptățească încrederea acordată de către prima instanță.

Ce ține de apelul declarat de către apărare, instanța de apel, verificând materialele cauzei, a ajuns la concluzia de a-l respinge, ca fiind depus peste termen, din motiv că la data de 11 august 2021 a fost pronunțată integral sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), iar avocatul Ulinici Mariana în numele inculpatei a declarat apel împotriva acesteia la data de

01 septembrie 2021, deși termenul de declarare al apelului a expirat la 27 august 2021.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 13 iulie 2021, rezultă că părțile, potrivit recipisei anexate la materialele cauzei, au fost prezente la penultima ședință de judecată, participanții la proces fiind înștiințați despre data pronunțării sentinței motivate (f. d.84, Vol. II), ulterior, atât apărătorul cât și inculpata, la pronunțarea sentinței motivate, nu au fost prezenți, dar potrivit scrisorii de însoțire întocmită de către grefier, copia de pe sentința motivată a fost expediată la data de 11 august 2021 în adresa apărătorului și inculpatei (f. d. 97, vol. II). Conform datei de pe ștampila de intrare a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), avocatul Mariana Ulinici a declarat apel împotriva sentinței primei instanțe - abia la 01 septembrie 2021, adică peste termen, în cererea declarată nefiind invocate careva temeiuri de omitere a termenului de atac. Astfel, instanța de apel a constatat încălcarea prevederilor art. 402, 403 Cod de procedură penală.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, prin care invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul, în susținerea cerințelor a subliniat că, instanța de apel a individualizat greșit atât pedeapsa penală cât și modul de executare a acesteia.

În sprijinul concluziei privind individualizarea greșită a pedepsei penale, acuzarea a subliniat că nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, or, inculpata s-a sustras de la prezentarea în fața instanțelor de judecată, soluțiile în privința acesteia fiind pronunțate în contumacie.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează, total sau parțial, hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs ordinar poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, total sau parțial, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1)

Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă că procurorul a indicat drept temeiuri pentru declararea acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurile de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Întru elucidarea unui *prim aspect* ce a dus la adoptarea soluției date, Colegiul penal lărgit reiterează că prin sentința din 11 august 2021, Ciobanu Natalia a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani; *termenul de probă a fost calculat din momentul adoptării sentinței – 11 august 2021.*

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor, instanța de apel, prin decizia din 28 septembrie 2021 a respins, ca depus peste termen, apelul declarat de către avocatul Ulinici Mariana în numele inculpatei, iar apelul declarat de către procuror, a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Așadar, potrivit art. 466 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârea*

instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Potrivit alin. (2) pct. 2) lit. a) al aceluiași articol, hotărârea primei instanțe rămâne definitivă la data expirării apelului, când nu s-a declarat apel în termen; pct. 4) la data expirării termenului de recurs, în cazul hotărârilor nesupuse apelului sau dacă apelul a fost respins; iar în raport cu alin. (3) al aceluiași articol, hotărârile instanței de apel rămân definitive, la data pronunțării deciziei în apel.

Pe lângă aceasta, art. 261 Cod de executare, specifică modul de supravegherea al persoanei în perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei.

Elocvente, în acest sens, Colegiul penal lărgit consideră a enunța, inclusiv, prevederile art. 395 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, care prevăd că în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate „...durata perioadei de probațiune în cazul condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și cui îi revine obligația de a supraveghea pe cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei...”. Aliniatul (3) al prezentului articol stipulează că ”în toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată”.

Rezultând din hotărârile judecătorești adoptate la caz, Colegiul penal lărgit constată că în dispozitivul sentinței, prima instanță a indicat că ”termenul de probă urmează a fi calculat din momentul adoptării sentinței – 11 august 2021”, iar instanța de apel, trecând cu vederea acest aspect, a menținut sentința primei instanțe.

Parcursul acestor considerente relevă că *perioada de probațiune se calculează de la data când hotărârea, prin care s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, a rămas definitivă și durează până în momentul producerii efectelor definitive care caracterizează tipul dat al liberării de pedeapsă.*

Așadar, Colegiul penal lărgit constată că prima instanță a admis o eroare în dispozitivul sentinței adoptate, greșit stabilind momentul calculării perioadei de probațiune, or, sentința *nu putea fi pusă în executare, din motiv că nu avea caracter definitiv*, la acea etapă a examinării cauzei.

Sub un alt aspect, Colegiul penal lărgit statuează că prima instanță, prin sentința din 11 august 2021, adoptată în lipsa inculpatei Ciobanu Natalia, i-a stabilit acesteia, pentru infracțiunea comisă, o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, hotărâre menținută de către instanța de apel.

În acest context, ține a se menționa că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnată inculpata, prevede ” *amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani*”.

Raționamentele instanțelor de fond ce au stat la baza aplicării celei mai aspre pedepse prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, au

constituit „lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea inculpatei, lipsa antecedentelor penale, caracterizarea pozitivă, gradul pericolului social al faptelor încriminate, precum și eschivarea acesteia de a se prezenta în cadrul ședințelor de judecată, fiind anunțată în căutare”.

În acest context, Colegiul penal notează că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.*

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, **în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor **alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii**, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată”.**

Subsidiar, Colegiul penal lărgit notează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru

săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Raportând prevederile legale menționate la prezenta cauză, instanța de recurs ordinar enunță că instanțele de fond, pentru a stabili care din pedepsele prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, urma a fi aplicată inculpatei, erau obligate să motiveze din care cauză nu a aplicat o pedeapsă mai blândă, la caz: amenda, munca neremunerată în folosul comunității, dar a aplicat - închisoarea. Or, la stabilirea categoriei pedepsei, instanțele de fond erau obligate să ia în considerare toate circumstanțele săvârșirii infracțiunii: tipul intenției, motivul și scopul, modul de comitere a infracțiunii, condițiile și etapa de săvârșire a infracțiunii, gravitatea urmărilor, *persoana celui vinovat* (care este la prima abatere, neavând antecedente penale (f.d. 61, Vol. I), se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.67, Vol. I), a comis o infracțiune mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal lărgit constată insuficiente și neîntemeiate concluziile instanțelor de fond ce au dus la stabilirea pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, fără a pune în discuție posibilitatea stabilirii unei pedepse alternative închisorii, cu indicarea expresă a motivelor ce fac imposibilă aplicarea pedepselor alternative, cum sunt: amenda sau munca neremunerată în folosul comunității.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, la caz, sunt aplicabile temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să procedeze la individualizarea pedepsei penale în conformitate cu prevederile legii, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1), pct.2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Devder Djulieta*.

Casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Ciobanu Natalia XXXXX**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena